

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ Ο ΓΚΡΙΝΤΖ

Χριστουγεννιάτικο θεατρικό έργο

της Νικολέττας Παραπονιάρη, Ε' τάξη

Εικονογράφηση: Νεφέλη Χρονοπούλου, Ε' τάξη

Τα πρόσωπα του έργου:

Αφηγήτρια

Γκριντζ

Νόρι

οι τρίδυμες Ίρις, Λίνα και Λόρεν

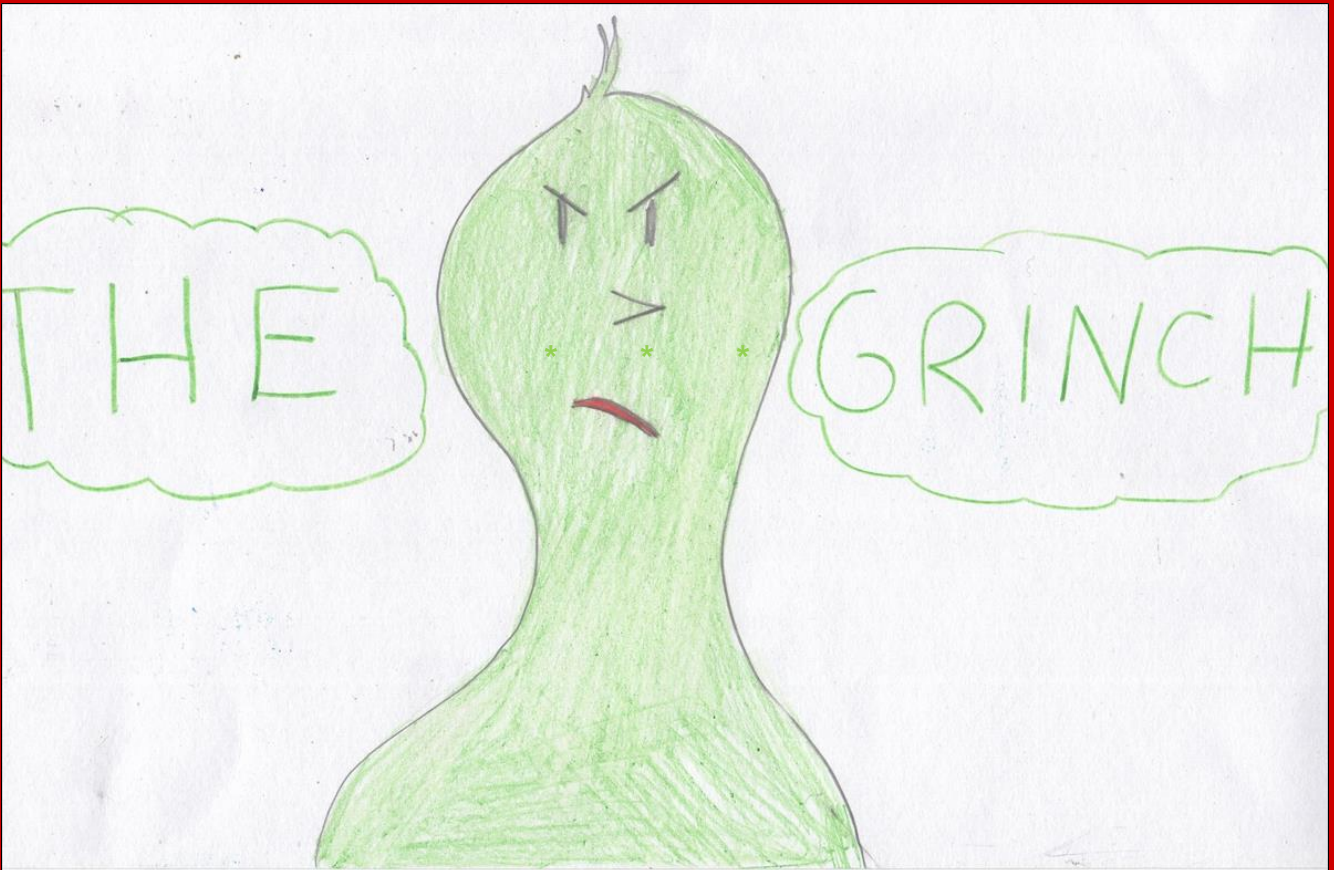
Άι Βασίλης

Ξωτικά Α, Β, Γ και Δ

τα παιδιά: Αμέλια, Τζιμ, Ολίβια, Λίλη, Όλιβερ, Κλάρα, Μπέλα, Κλειώ

Ντελάλης

Δήμαρχος

Αφηγήτρια:

Μια φορά κι έναν καιρό, σε μια πόλη μακρινή, ονόματι Χούβιλ, ήταν παραμονή Χριστουγέννων. Όλα τα σπίτια ήταν στολισμένα. Όπου και να κοιτούσες, έβλεπες πολύχρωμα φωτάκια, χριστουγεννιάτικα δέντρα, δώρα και παιδιά να παίζουν χαρούμενα. Όλοι ήταν χαρούμενοι. Εκτός από τον Γκριντζ!

(Μπαίνει στη σκηνή ο Γκριντζ)

Γκριντζ: Νόριiiiiiiiiiiiiiiii!!!!

(Μπαίνει στη σκηνή ο Νόρι χορεύοντας)

Νόρι: Εδώ είμαι! Έφτιαχνα πρωινό αλλά...

Γκριντζ: Πεινάωωωωω! Ελπίζω να έφτιαξες κάτι νόστιμο!

Νόρι: Όχι απλώς νόστιμο αλλάαααα...

(Χτυπάει η πόρτα.

Μπαίνουν στη σκηνή τα τρίδυμα)

Τρις – Λίνα – Λόρεν: Να τα πούμε;

Τα τρίδυμα προσπαθούν να πουν τα κάλαντα στον Γκριντζ

Γκριντζ: Όχι!

Νόρι: Έλα, Γκριντζ! Ας τα πούνε!

Γκριντζ: Καλάσσα...

Ίρις – Λίνα – Λόρεν: Τρίγωνα κάλαντα σκόρπισαν παντού...

Γκριντζ: Εντάξει! Φτάνει! Του χρόνου πάλι!

Ίρις: Μααα... Δεν τελειώσαμε!

Λόρεν: Τι θα μάς κεράσετε; Έναν κουραμπιέ; Ένα μελομακάρονο;

Νόρι: Πώς είπατε; Ορίστε;

Λίνα: Εεεεε... Μην την ακούτε! Πλάκα κάνει... νομίζω!

Γκριντζ: Άντε, Νόρι, δως τους από ένα σοκολατάκι! Από τα μπαγιάτικα!

Νόρι: Σοκολατάκιιι; Δεν υπάρχει ούτε για δείγμα! Πρέπει να πάμε οπωσδήποτε για ψώνια...

Γκριντζ: Ούτε που να το σκέφτεσαι! Δεν κουνιέμαι από το σπιτάκι μου!

Ίρις: Συγγνώμη που σάς διακόπτω αλλά μπορούμε να συνεχίσουμε εμείς;

Γκριντζ: Βασικά, το ξανασκέφτηκα! Προτιμώ να πάω για ψώνια από το ν' ακούω εσάς και τα καλαντά σας.

Λόρεν: Για την ακρίβεια, μάς λένε: Λόρεν!

Λίνα: Λίνα!

Ίρις: Ίρις!

Νόρι: Ωρα να πηγαίνουμε!

(Φεύγουν ο Γκριντζ και ο Νόρι από τη σκηνή)

Ίρις: Μμμμ...

Λίνα: Σιγά μην ξανάρθουμε!

Λόρεν: Εσείς χάνετε!

(Φεύγουν οι τρίδυμες από τη σκηνή)

Αφηγήτρια: Πάμε τώρα λίγο πιο μακριά, μέχρι το Βόρειο Πόλο, όπου ο Άι Βασίλης με τα ξωτικά του κάνουν τις τελικές προετοιμασίες για τα δώρα.

(Μπαίνει στη σκηνή ο Άι Βασίλης μαζί με τα ξωτικά)

Ο Άι Βασίλης
προσπαθεί
να διαλέξει
σκούφο

Άι Βασίλης: Μού πάνε οι κόκκινες κάλτσες; Ή να διαλέξω τις πράσινες; Ποιο απ' τα σκουφιά μου να διαλέξω; Αυτό έχει ξεθωριάσει! Αυτό είναι μεγάλο! Αυτό είναι στενό! Αυτόοοοο... Δεν μού πάει τίποτα!

Ξωτικό Α: Εμένα μού αρέσει το πρώτο!

Ξωτικό Γ: Όχι! Εμένα μου αρέσει το τρίτο!

Ξωτικό Β: Κανένας από εσάς δεν έχει γούστο! Εμφανέστατα, το καλύτερο είναι το δεύτερο!

Ξωτικό Δ: Πάρ' τον ένα και χτύπα τον άλλο! (Δείχνει τα υπόλοιπα ξωτικά)
Δεν βλέπετε ότι είναι ολόδια;

Άι Βασίλης: Θα διαφωνήσω σε αυτό. Κάθε σκουφί έχει τη δική του ιστορία!

Ξωτικό Δ: Μααα..., πώς γίνεται αυτό; Είναι απλά σκουφιά!

Ξωτικό Γ: Αμέσως να μιλήσεις εσύ!

Ξωτικό Α: Σε πληροφορώ ότι με τις ερωτήσεις μαθαίνεις!

Ξωτικό Β: Είδαμε κι εσένα που συνέχεια ρωτάς...

Άι Βασίλης: Σταματήστε πια! Τα Χριστούγεννα δεν είναι τσακωμός.

Ξωτικό Γ: Αλλά, τελικά, γιατί κάθε σκούφος έχει τη δική του ιστορία;

Άι Βασίλης: Επειδή κάθε σκούφο μου τον έχει δώσει κάποιος ξεχωριστός!

Ξωτικό Α: Δηλαδή, αν εγώ σου δώσω ένα σκούφο, θα γίνω ξεχωριστός;

Άι Βασίλης: Ναι! Επειδή σκέφτηκες να μου τον κάνεις δώρο!

Ξωτικό Β: Έτσι κι αλλιώς σημασία δεν έχει το δώρο αλλά η σκέψη.

Ξωτικό Γ: ΩΩΩΩχχχ!... Πρέπει να φύγω! Πέρασε η ώρα και δεν έχω ολοκληρώσει το καράβι μου!

Ξωτικό Δ: Καλά λες! Όλοι πίσω στις δουλειές μας!

(Φεύγουν από τη σκηνή ο Άι Βασίλης και τα ξωτικά)

Αφηγήτρια: Ας επιστρέψουμε στο Χούβιλ, να δούμε τι κάνει ο Γκριντζ.

(Μπαίνουν στη σκηνή ο Γκριντζ, ο Νόρι και ο ντελάλης)

Ντελάλης: Ανακοίνωσηηηηη... Ανακοίνωσηηηηη... Αύριο είναι το άναμμα του δέντρου! Επαναλαμβάνω! Αύριο είναι το άναμμα του δέντρου!
(Κουνάει εφημερίδες)

(Ο Γκριντζ και ο Νόρι πλησιάζουν τον ντελάλη)

Γκριντζ: Άναμμα του δέντρου και βλακείες... Ίουουου

Νόρι: Εμένα πάντως μού αρέσει και ΘΑ ΠΑΩ!!!

Γκριντζ: Όλα σου αρέσουν εσένα!

Ντελάλης: Ελάτε! Θα έχει τραγούδι, κέφι και χορό!

Νόρι: Εννοείται, θα έρθουμε!

Γκριντζ: Να μιλάς για τον εαυτό σου!

Ντελάλης: Πάντως, αν έρθετε, πρέπει να φέρετε από ένα στολίδι για το δέντρο!

Έτσι πάει!

Γκριντζ: Χμμμμ... Θα έρθω μόνο γιατί θα φέρω το καλύτερο στολίδι...

Αφηγήτρια: Πολλή γκρίνια ακούσαμε! Μάς πήραν τ' αυτιά! Ας πάμε να δούμε τι συζητάνε τα παιδιά εκεί!

Αμέλια: Έχετε σκεφτεί τι δώρο θέλετε για τα Χριστούγεννα;

Τζιμ: Ναι! Εγώ θέλω μια μπάλα ποδοσφαίρου! Να μπορούμε να παίζουμε όπου θέλουμε, ακόμα και τις μέρες που θα έχουμε το γήπεδο!

Ολίβια: Εγώ θα ζητήσω ένα κολιέ ή μήπως ένα βραχιόλι; ή μήπως και σκουλαρίκια; Οουουουφ! Δέν ξέρω! Μπερδέυτηκα!

Λίλη: Εγώ θέκω μια κασετίνα και στιλό με γκλίτερ! Να βάζω χρυσόσκονη σε όλα τα βαρετά που μάς λείη η κυρία να μάθουμε!

Όλιβερ: Εγώ θέλω μια μπάλα μπάσκετ!Θέλω να γίνω άσσοσ στα τρίποντα! Τρέμε Αντετοκούνμπο!

Κλάρα: Εγώ ακόμα δεν έχω σκεφτεί κάτι! Ίσως κάποιο επιτραπέζιο να παίζω με τα αδέρφια μου!

Μπέλα: Πρέπει όμως να βιαστείς, γιατί σου απομένουν λίγες ώρες.

Κλειώ: Εγώ θα ζητήσω ένα τάμπλετ. Το παλιό μου έκανε ελεύθερη πτώση και τώρα δε μιλάει, δε λάλάει!

Αμέλια: Τι λέτε να κάνει ο Άγιος Βασίλης τώρα;

Κλειώ: Νομίζω ότι κοιμάται.

Λίλη: Σιγά μην κοιμάται! Θα τρώει για να πάρει ενέργεια!

Τζιμ: Δε νομίζω ότι τρώει. Σίγουρα θα τού δώσουν γάλα και μπισκότα τα παιδιά.

Αμέλια: Μπορεί να σχεδιάζει μαζί με τα ζωτικά ένα σχέδιο για να μην τον δουν.

Μπέλα: Τώρα που το λες, πάντα ήθελα να συναντήσω από κοντά τον Άγιο Βασίλη.

Όλιβερ: Κι εγώ! Μακάρι να μπορούσα να πάω στο Βόρειο Πόλο!

Κλάρα: Και ποιος δε θα 'θελε;

Όλιβερ: Αλλά ποτέ δε θα έχουμε αυτή την ευκαιρία.

Κλειώ: Δεν το ξέρουμε αυτό. Πάντα μπορεί να συμβεί αυτό που θέλουμε, αρκεί να προσπαθήσουμε.

(Χτυπάει η πόρτα και ο ντελάλης μπαίνει στη σκηνή)

Ντελάλης: Θα ήθελα να σάς ενημερώσω ότι αύριο θα γίνει το 'αναμμα του δέντρου. Θα έχει ακόμα: χορό, τραγούδι και πολύ κέφι! Θα έρθετε;

Όλοι οι φίλοι: Ναιiiiiiiii!!!

(Φεύγουν οι 8 φίλοι από τη σκηνή)

Αφηγήτρια: Έφτασε επιτέλους η μέρα που όλοι περίμεναν! Η μέρα των Χριστουγέννων! Να! Δείτε! Ήρθαν όλοι στο άναμμα, ακόμη και ο Γκριντζ!

(Μπαίνουν στη σκηνή ο Γκριντζ και ο Νόρι)

Γκριντζ: Είναι χάλια εδώ! Έχει μόνο τραγούδι και χορό...

Νόρι: Είναι ακριβώς όπως μάς είπε ο ντελάλης...

(Μπαίνει ο ντελάλης στη σκηνή κρατώντας ένα καλάθι)

Ντελάλης: Εδώ τα στολίδια σας, παρακαλώ! Ένας – ένας! Μη βιάζεστε!

(Ακούγεται χριστουγεννιάτικη μουσική. Ανεβαίνουν και οι 8 φίλοι στη σκηνή)

Γκριντζ: Τι είναι αυτή η ηχορύπανση!

Νόρι: Σταμάτα να γκρινιάζεις! Φτάνει!

Αμέλια: Τι ωραία που είναι!

Ολίβια: Μακάρι να ήταν κάθε μέρα Χριστούγεννα!

Όλιβερ: Είναι το αγαπημένο μου χριστουγεννιάτικο τραγούδι!

Μπέλα: Κοιτάξτε, κοιτάξτε! Έρχεται ο Δήμαρχος!

(Μπαίνει στη σκηνή ο Δήμαρχος)

Δήμαρχος: Αγαπητοί μου φίλοι! Καλώς ήρθατε στη γιορτή μας! Πάμε να
βάλουμε όλοι μαζί τα στολίδ.....

(Μπαίνουν οι τρίδυμες και διακόπτουν τον Δήμαρχο)

Τρις: Αργήσαμε;

Λίνα: Όχι... ούτε καν!

Λόρεν: Κορίτσια... νόμιζω ότι διακόψαμε τον Δήμαρχο!

Λίνα: Ουπς... Συγγνώμη!!! Συνεχίστε!

Δήμαρχος: Τι έλεγα;.. Σάς ευχαριστώ πάρα πολύ που ήρθατε όλοι! Σάς έχω
μια έκπληξη! Μόνο για σήμερα... μόνο για σάς... θα έρθει εδώ
oooooooo... (NTPRRPPPP) ooooooooooooo... ΆΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ!!!

Γκριντζ: Αποκλείεται... Έλα τώρα! Κόψε τ' αστεία!

(Μπαίνει στη σκηνή ο Άγιος Βασίλης και τα ξωτικά)

Άγιος Βασίλης: Με φώναξε κανείς;

Δήμαρχος: Όπως σάς έλεγα λοιπόν, έχουμε δίπλα μας τον Άγιο Βασίλη!
Έφτασε εδώ μετά από ένα μακρινό ταξίδι, μαζί με τα ξωτικά,
περνώντας θάλασσες, βουνά και ποτάμια!

Ολίβια: Το ήξερα ότι θα ερχόταν κάποια μέρα!

Όλιβερ: Ελπίζω να μην ξέχασε τα δώρα μας!

Γκριντζ: Τελικά, ίσως μου αρέσουν τα Χριστούγεννα!

Όλοι: Καλά Χριστούγεννα!!!

Επιμέλεια παρουσίασης στο μπλογκ: Ουρανία Καραλή

Καλά Χριστούγεννα ! Ευτυχισμένο το 2024 !